

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Barbara", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365628107568/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Barbara

vist i Tonfaldet, han kendte saa godt. Han havde kendt det, lige siden de begge var Dreng.

Hr. Wenzel begyndte tøvende, men fandt snart den sikre Traad, han havde lagt, og fulgte den rask. Det var denne Prædiken, han saa flittigt havde forberedt, og som helst ogsaa Handelsforvalteren skulde have hørt, omend den lige saa meget havde Bud til Fogeden, ja i Grunden til en og hver i Menigheden lige ned til den laveste.

— Men vi bede Eder, Brødre, at I kende dem, som arbejde iblandt Eder og ere Eders Forstandere i Herren ...

Det var ikke hvert Aar, der var en seksogtyvende Søndag efter Trinitatis, og det var ikke enhver Sognepræst, som det var tilladt ved Højmesse at prædike over Epistelen i Stedet for over Evangeliet. Men Hr. Wenzel, som var Magister, havde Lov dertil, og endelig, paa denne sjældne forekommende Søndag, fik han Lejlighed til at sige det, der saa længe havde ligget ham paa Hjerte.

Anna Sophie var endnu ikke kommet.

Ogsaa hun kunde have godt af at høre hans Ord. Skønt det var vel som at slaa Vand paa en Gaas. Nej, det var maaske ikke derfor, han savnede hende. Han tillod ikke sig selv at tænke dybere derover. Men hans Hjerte vidste bedre, det hængede hæftigt.

Han begyndte med at give Kejseren, hvad Kejsereis var. Kongens Embedsmænd og Betjentere og al den verdslige Øvrighed — dem burde alle agte og adlyde. Thi Øvrigheden var indsat af Gud! Men — hvorledes var det med Guds Ords Tjenere? Burde ikke de æres og agtes i samme Maade? Thi hvad var deres Embede? Apostelen Paulus forklarede det i sit Brev til Epheserne. Giver nu Agt paa Eder selv, skriver han til Menighedens Forstandere, og paa den ganske Hjord, iblandt hvilken den Hellig Aand satte Eder til Bisper at føde Guds Menighed, hvilken han forhvervede formædet sit eget Blod.

Han saa sig for første Gang om og havede Stemmen: — Men naar Bisper og Præster give Eder Eders aandelige Føde, vogte Eders Sjæle, retfærdiggøre Eder hos Gud, bør de da ikke anses lige med dem — ja mindst lige med dem, som føde Eder legemligt, tage Vare paa Landets Forsyning (dette skulde Handelsforvalteren have hørt!), vogte paa Eders timelige Vel og holde Ret og Retfærdighed iblandt Eder?

Hr. Wenzel havde talt sig op: Aandeligt og timeligt er to Ting, men iblandt disse er det aandelige ikke ringere end det timelige. Naar I holde de jordiske Løve, som Øvrigheden haand-